

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře
Myslíkova 171/31
110 00 Praha 1
www.uicr.cz

Sp. zn: UPDI-RPD0002/17-09

Č. j.: UPDI-1347/17-OPDI-SPR/VE

Oprávněná úřední osoba: Mgr. Eliška Vavřínová

V Praze dne 12. října 2017

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA SPOLEČNÉ ROZHODNUTÍ

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále jen „ÚPDI“) příslušný k výkonu státní správy ve věcech drah podle ustanovení § 54 odst. 1 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dráhách“),

rozhodl

ve věci posouzení souladu prohlášení o dráze se zákonem o dráhách

A. podle ustanovení § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) takto:

žádost účastníka řízení České dráhy, a.s., se sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, IČ: 70994226, (dále jen „ČD“) o přezkoumání Změny č. 1/2017 Prohlášení o dráze regionální Sedlice - Mošnov, Ostrava Airport 2017 (dále jen „Změna Prohlášení 2017“) a Změny č. 1/2017 Prohlášení o dráze regionální Sedlice - Mošnov, Ostrava Airport 2018 (dále jen „Změna Prohlášení 2018“) vydaných Správou železniční dopravní cesty, státní organizací, IČ: 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, (dále jen „SŽDC“) se:

I.

v části žádosti o přezkoumání rozporu Změny Prohlášení 2017 se zákonem o dráhách se v rozsahu:

- a) kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře,
- b) kapitoly 1.4.1 Přezkumná procedura,
- c) kapitoly 1.4.3 Přezkumná procedura,
- d) kapitoly 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb
- e) kapitoly 5.4 Doplňkové služby,
kapitoly 5.5 Pomocné služby,
- f) absence ustanovení týkající se poskytování služby prodeje jízdních dokladů
- g) dodržení ustanovení zákona o dráhách při zveřejnění Změny č. 2/2017 Prohlášení 2017,

zamítá

II.

v části žádosti o přezkoumání rozporu Změny Prohlášení 2018 se zákonem o dráhách se v rozsahu:

- a) kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře,
- b) kapitola 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb
- c) kapitoly 5.4 Doplnkové služby,
kapitoly 5.5 Pomocné služby,
- d) absence ustanovení týkající se poskytování služby prodeje jízdních dokladů

zamítá,

III.

v části žádosti o přezkoumání Prohlášení o dráze regionální Sedlice - Mošnov, Ostrava Airport platného pro přípravu jízdního řádu 2017 a pro jízdní řád 2017 vydaného SŽDC, ve znění změny č. 1 účinné od 1. 4. 2017 (dále jen „Prohlášení 2017 duben“) se zákonem o dráhách v rozsahu posouzení:

- a) kapitola 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy)

IV.

v části žádosti o přezkoumání Prohlášení o dráze regionální Sedlice - Mošnov, Ostrava Airport platného pro přípravu jízdního řádu 2018 a pro jízdní řád 2018 vydaného SŽDC, ve znění změny č. 1 účinné od 1. 4. 2017 (dále jen „Prohlášení 2018 duben“) se zákonem o dráhách v rozsahu posouzení:

- a) kapitola 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy),
- b) absence pravidel mimosoudního řešení dle § 33 odst. 3 písm. i) zákona o dráhách

zamítá;

B. podle ustanovení § 34e zákona o dráhách takto:

I.

Změna Prohlášení 2017, a to konkrétně:

- a) kapitola 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních

Kapitola 1.1.1 je rozsahu zařazení Drážní inspekce mezi drážní správní úřady v rozporu s ustanovením § 54 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 1.1.1. Prohlášení o dráze 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

- b) kapitola 2.2.1 Požadavky na žadatele o kapacitu dráhy

Kapitola 2.2.1 je v rozporu s odstavcem 5 čl. II Přechodná ustanovení zákona č. 319/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 319/2016 Sb.“).

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 2.2.1 Prohlášení 2017 duben použít.

- c) kapitola 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce

Věta „Osvědčení vydává Drážní úřad,...“ kapitoly 2.2.4. je v rozporu s ustanovením § 34h odst. 5 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 2.2.4 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

- d) kapitola 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)

Kapitola 5.2 písm. e) je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 1 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.2 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

- e) kapitoly

a. 6.1.4 Doplnkové služby

b. 6.1.5 Pomocné služby

Kapitoly 6.1.4 Doplnkové služby 6.1.5 Pomocné služby jsou v textu „...účtuje smluvní ceny podle ceníku zveřejněném na Portále provozování dráhy. Ceny na dráhách, které neprovozuje SŽDC, sdělí přímo provozovatel dané dráhy“ v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitoly 6.1.4 a 6.1.5 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

II.

Změna Prohlášení 2018 a to konkrétně:

- a) kapitola 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních

Kapitola 1.1.1 je rozsahu zařazení Drážní inspekce mezi drážní správní úřady v rozporu s ustanovením § 54 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 1.1.1 Prohlášení o dráze 2018 duben v uvedeném rozsahu použít.

- b) kapitola 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce

Věta „Osvědčení vydává Drážní úřad,...“ kapitoly 2.2.4 je v rozporu s ustanovením § 34h odst. 5 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 2.2.4 Prohlášení 2018 duben v uvedeném rozsahu použít.

- c) kapitola 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)

Kapitola 5.2 písm. e) je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 1 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.2 Prohlášení 2018 duben v uvedeném rozsahu použít.

- d) kapitola
a. 6.1.4 Doplnkové služby
b. 6.1.5 Pomocné služby

Kapitoly 6.1.4 Doplnkové služby 6.1.5 Pomocné služby jsou v textu „...účtuje smluvní ceny podle ceníku zveřejněném na Portále provozování dráhy. Ceny na dráhách, které neprovozuje SŽDC, sdělí přímo provozovatel dané dráhy“ v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitoly 6.1.4 a 6.1.5 Prohlášení 2018 duben v uvedeném rozsahu použít.

IV.

Prohlášení 2018 duben,

- a) kapitola 6.4 Systém odměňování výkonu

Kapitola 6.4 Systém odměňování výkonu je neuvedením nestranného způsobu mimosoudního řešení sporů týkajících se narušení provozování drážní dopravy v rozporu s § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 6.4 Prohlášení 2018 duben v uvedeném rozsahu použít.

Účastníci řízení:

Účastníci řízení, jimž je ve správním řízení doručováno jednotlivě (ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu):

- Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČ: 70994234, se sídlem: Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1,
 - České dráhy, a.s., IČ: 70994226, se sídlem: nábr. L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1,
- Ostatní účastníci řízení (ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu) – veřejnou vyhláškou**

Odůvodnění:

ÚPDI obdržel dne 18. dubna 2017 žádost ČD ve věci „přezkoumání Změny č. 1/2017 Prohlášení o dráze regionální Sedlice - Mošnov, Ostrava Airport 2017 a Změny č. 1/2017 Prohlášení o dráze regionální Sedlice - Mošnov, Ostrava Airport 2018“. Svým obsahem šlo o návrh žadatele o posouzení souladu prohlášení se zákonem o dráhách.

Dnem podání bylo podle ustanovení § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno v této věci správní řízení, které je Úřadem pro přístup k dopravní infrastruktuře vedeno podle ustanovení § 34e zákona o dráhách.

ÚPDI v souladu s ustanovením § 47 odst. 1 správního řádu oznámil dopisem UPDI- 65/17-OPDI-SPR/2 ze dne 27. dubna 2017 zahájení řízení ve věci posouzení souladu prohlášení o dráze se zákonem o dráhách, a to v rozsahu:

I. Změny Prohlášení 2017, a to konkrétně:

- kapitoly 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních
- kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře
- kapitoly 1.4.1 Obecné poznámky
- kapitoly 1.4.3 Přezkumná procedura
- kapitoly 2.2.1 Požadavky na žadatele o kapacitu dráhy
- kapitoly 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce
- kapitoly 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)
- kapitoly 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb
- absence ustanovení týkající se poskytování služby prodeje jízdních dokladů
- kapitoly
 - a. 6.1.4 Doplnkové služby
 - b. 6.1.5 Pomocné služby
 - c. 5.4 Doplnkové služby
 - d. 5.5 Pomocné služby
- dodržení ustanovení zákona o drahách při zveřejnění Změny Prohlášení 2017.

II.

Změny Prohlášení 2018, a to konkrétně:

- kapitoly 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních
- kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře
- kapitoly 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce
- kapitoly 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)
- kapitoly 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb
- absence ustanovení týkající se poskytování služby prodeje jízdních dokladů
- kapitoly
 - a. 6.1.4 Doplnkové služby
 - b. 6.1.5 Pomocné služby
 - c. 5.4 Doplnkové služby
 - d. 5.5 Pomocné služby

II. Prohlášení 2017 duben v rozsahu:

- kapitoly 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy)

IV. Prohlášení 2018 duben v rozsahu:

- kapitoly 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy)
- absence pravidel mimosoudního řešení dle § 33 odst. 3 písm. i) a písm. k) zákona o dráhách

S ohledem na obsah jednotlivých podání (jejich obsahy jsou uvedeny v odůvodnění tohoto rozhodnutí) vyzval ÚPDI:

- ČD (výzva č. j. UPDI- 91/17-OPDI-SPR/1) k uhrazení správního poplatku vyměřeného podle sazebníku správních poplatků zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka 59a, bod b) ve výši 1000,- Kč.
- SŽDC k předložení podkladů v rozsahu (výzva č. j. UPDI- 66/17-OPDI-SPR/1):
 - a) informaci, zda SŽDC prodává jízdní doklady v žst. Mošnov, Ostrava Airport
 - b) vyjádření se k podání ČD.

Dne 30. května 2017 byl ÚPDI na jeho účet žadatelem uhrazen správní poplatek ve výši 1000,- Kč.

Po řádném prostudování všech obdržených podkladů na základě výše uvedených výzev ÚPDI oznámil dopisem č.j.: UPDI- 1223/17-OPDI-SPR/1 všem účastníkům řízení, že mají možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

K průběhu správního řízení, podaným žádostem, předloženým podkladům, obdrženým důkazům a jednotlivým výrokům tohoto rozhodnutí uvádí ÚPDI následující:

SŽDC ve svém vyjádření všeobecně napadá podání ČD, jelikož je podle ní částečně v rozporu ustanovením § 34e odst. 1 zákona o dráhách. Rozpor dle SŽDC spočívá v tom, že ČD nerespektovaly uvedené ustanovení a napadly i jiné části prohlášení, než ty, které byly dotčeny řešenou změnou. ÚPDI na to nereflektoval, a v rozporu s citovaným ustanovením zahájil správní řízení i v částech podání, které jsou v oznámení o zahájení řízení uvedeny pod označením III. a VI. (správné označení je však III. a IV).

ÚPDI nesouhlasí s názorem SŽDC, že přezkum Prohlášení o dráze 2017 a Prohlášení o dráze 2018 je protiprávní. Obě prohlášení o dráze byla zveřejněna před účinností zákona č. 319/2016 Sb., tedy před účinností novely zákona o dráhách. Při použití výkladu SŽDC by nemohl být u jednou přezkoumaného prohlášení o dráze platného současně před i po novelizaci zákona o dráhách podán návrh na posouzení souladu s novelou zákona o dráhách vůbec. Pokud by totiž prohlášení o dráze byla již jednou přezkoumána po jejich vydání, následně by nově vznikl rozpor novelizací zákona o dráhách, nemohl by při výkladu SŽDC být tento rozpor napaden až do konce platnosti těchto prohlášení. ÚPDI dále zásadně nesouhlasí s výkladem SŽDC, že každé nově vydané prohlášení smí být posouzeno na návrh žadatele pouze jednou. Podle článku 56 Směrnice evropského parlamentu a rady EU o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (dále jen „směrnice 2012/34/EU“) „*má žadatel právo podat stížnost regulačnímu subjektu, pokud se domnívá, že se s ním nejedná poctivě, že je diskriminován nebo jinak poškozen, a zejména může podat žádost o přezkum rozhodnutí přijatých provozovatelem infrastruktury nebo případně železničním podnikem nebo provozovatelem zařízení služeb, která se týkají:*

- a) *zprávy o síti v předběžném i konečném znění;*
- b) *kritérií v ní stanovených;*
- c) *...“*

Podle směrnice 2012/34/EU má tedy žadatel právo podat stížnost kdykoliv. Omezení zněním ustanovení § 34e zákona o dráhách „*Bylo-li prohlášení o dráze zveřejněno z důvodu změn údajů v něm obsažených, návrh lze podat jen ohledně těchto změn*“ je nutno chápat tak, že za účelem posílení právní jistoty jednotlivých stran je možno **každou konkrétní kapitolu, bod či odstavec** ze strany žadatelů rozporovat pouze jednou. Pokud by tomu tak nebylo, tak by přídělce

vydal prohlášení o dráze, a hned druhý den by jej mohl sám o sobě, byť třeba jen v jedné větě, pozměnit. Pak by již nebylo možné podávat návrhy na posouzení souladu prohlášení o dráze vydaného den před změnou se zákonem do konce jeho platnosti vůbec, ale pouze podávat návrhy na posouzení oné jedné změněné věty. Nebo pokud by na základě rozhodnutí ÚPDI byla provedena byť jen nepatrná změna, znamenalo by to též pozastavení možnosti vést řízení o posouzení souladu se zákonem na návrh žadatele do konce platnosti prohlášení. Vzhledem k množství údajů obsažených v prohlášení o dráze a jejich neustálým změnám, s ohledem na § 33 odst. 5 zákona o dráhách lze předpokládat, že změny v prohlášení o dráze bude třeba provádět pravidelně. ÚPDI tedy přijal především eurokonformní výklad, kdy žadatel, pokud se domnívá, že se s ním nejedná poctivě, že je diskriminován nebo jinak poškozen, může podat návrh na přezkoumání jednotlivých kapitol prohlášení o dráze kdykoliv, po celou dobu jejich platnosti, s výjimkou případů, kdy k přezkoumání těchto kapitol příslušného prohlášení již došlo.

ÚPDI dále informuje, že pro vyšší přehlednost soustředil rozhodnutí podle správního řádu do skupiny A a podle zákona o dráhách do skupiny B. Podle jednotlivých prověřovaných dokumentů ÚPDI označil části výroků římskými číslicemi I. – IV. ÚPDI čistě pro informaci doplňuje, že k dokumentu III není žádný výrok pod písm. B. Výroky týkající se jednotlivých kapitol jsou označeny malými písmeny. Na toto označení ve výrokové části se pak odkazuje odůvodnění tohoto rozhodnutí.

SŽDC v závěru svého vyjádření konstatuje, že vyvrací argumenty a důvody předložené ČD o přezkum těchto změn a navrhuje, aby ÚPDI soulad napadených změn se zákonem o dráhách potvrdil.

Část odůvodnění vztahující se k výročkům pod písm. A výrokové části rozhodnutí:

ČD namítají rozpor kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označené jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 v tom, že v ní není uvedena webová adresa ÚPDI, ačkoliv webovou adresu Drážní inspekce nebo SŽDC změna prohlášení obsahuje.

K uvedenému SŽDC uvádí, že webová adresa ÚPDI nebyla v době přípravy Změny prohlášení 2017 a 2018 známa a SŽDC zveřejnila informace, které byly v době přípravy dostupné. Proč nebyla v době přípravy textu změn známa webová adresa, není pak otázkou na SŽDC, leč na ÚPDI. SŽDC současně předkládá, že zveřejnění příslušné internetové adresy není zákonem uloženo, proto uvedené nemůže být předmětem správního řízení vedeného dle ustanovení § 34e zákona o dráhách. SŽDC k uvedenému dále uvádí, že těsně před zveřejněním prohlášení o dráze byla do výsledného textu webová adresa doplněna, což si ČD i ÚPDI mohly snadno ověřit na webových stránkách SŽDC. SŽDC upozorňuje, že ČD ve svém vlastním prohlášení o dráze webovou adresu ÚPDI také neuvádějí.

ÚPDI vznikl na základě zákona č. 320/2016 Sb. k 1. dubnu 2017, tj. následující den po schválení předmětných změn jednotlivých prohlášení o dráze generálním ředitelem SŽDC. Internetová stránka ÚPDI byla spuštěna již 22. března 2017, o jejím spuštění ÚPDI přidělcem SŽDC neinformoval. ÚPDI souhlasí s názorem SŽDC, že neuvedení internetové stránky ÚPDI není v rozporu se zákonem o dráhách. Činnosti ÚPDI, uvedené v kapitole 1.1.1.2, v textu chybně označené jako 1.1.1.3, ÚPDI chápe jako celkový informativní přehled o činnostech ÚPDI, jak je upravuje zákon o dráhách. Účelem tohoto přehledu zjevně není vyčerpávající vymezení působnosti ÚPDI s ohledem na použití či nepoužití některých pravidel přechodných ustanovení novely zákona o dráhách. Pokud zde vznikají určité dílčí nepřesnosti, nemají takovou povahu,

kteřá by zakládala rozpor příslušných prohlášení o dráze se zákonem o dráhách. ÚPDI tedy neshledal rozpor kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označené jako 1.1.1.3, se zákonem o dráhách.

ÚPDI dále konstatuje, že dle ustanovení § 44 odst. 1 správního řádu je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Nezahajuje se tedy na základě toho, zda se některý z účastníků domnívá, že některé části prohlášení o dráze nemohou být v rozporu se zákonem. ÚPDI dále konstatuje, že prověření souladu prohlášení o dráze ČD není předmětem tohoto správního řízení. K tomu ÚPDI dodává, že SŽDC by měla vhodným a dohledatelným způsobem odstranit chybu v psaní spočívající v nesprávném číslování článků ve Změně Prohlášení 2017 a Změně Prohlášení 2018 a odstranit chybu v psaní uvedenou ve Změně Prohlášení 2017.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A., části I. písm. a) a části II., písm. a).

ČD napadají kapitolu 1.4.1 Přezkumná procedura Změny Prohlášení 2017. Namítají, že jestliže odstavec 5 přechodných ustanovení zákona č. 319/2016 Sb. stanoví, že pro přiděl kapacity na rok 2017 se použijí ustanovení § 34b až § 34f a § 40 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném do 31. 3. 2017, nelze ustanovení § 34c tohoto zákona nahrazovat § 33 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění po účinném od 1. dubna 2017.

SŽDC uvádí, že kapitola říká, že povinnost vydání a zveřejnění Prohlášení o dráze ukládá SŽDC ustanovení § 33 zákona o dráhách. SŽDC není jasné, v čem ČD spatřují rozpor tohoto ustanovení se zákonem o dráhách. Odvolání ČD na ustanovení odstavce 5 článku II. zákona č. 319/2017 Sb. je neopodstatněné, neboť se vztahuje na přidělování kapacity dráhy a nikoliv na proces tvorby a zveřejňování prohlášení o dráze. SŽDC si není jista, zda ustanovení 1.4.1 je nutnou součástí prohlášení o dráze a zda může být předmětem přezkumu, když nepochybně nepůsobí diskriminačně či nezneužívá postavení SŽDC.

ÚPDI uvádí, že ustanovení § 34c zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017 stanovuje podmínky zpracovávání, zveřejňování prohlášení o dráze a jeho obsah, a kromě toho i pravidla pro přidělování kapacity dráhy. Přechodná ustanovení uvedená v odstavci 5 článku II. zákona č. 319/2016 Sb. řeší právní úpravu použitelnou v roce 2017 pouze pro přidělování kapacity dráhy, pro způsob zveřejňování prohlášení o dráze a poskytování služeb žádné přechodné období stanoveno není. Z toho lze dovodit, že prohlášení o dráze, které musí mimo jiné obsahovat podmínky poskytování služeb, musí být zpracováno podle ustanovení § 33 zákona o dráhách. Pouze jeho části, týkající se přidělování kapacity dráhy (nikoliv přezkumu tohoto přidělu ÚPDI), musejí být v souladu s § 34b až § 34f a § 40 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném do 31. března 2017.

Kapitola 1.4.1 Změny Prohlášení 2017 je v souladu s § 33 zákona o dráhách, který se pro předmět jejího obsahu v roce 2017 použije. ÚPDI tedy neshledal rozpor kapitoly 1.4.1 se zákonem o dráhách. ÚPDI konstatuje, že § 34e zákona o dráhách nerozlišuje povinné a nepovinné části prohlášení o dráze. Pokud tedy žadatel míní, že některá část prohlášení o dráze je v rozporu se zákonem o dráhách, není ÚPDI oprávněn takovou žádost zamítnout z důvodu toho, že napadá pouze jeho nepovinnou část.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A., části I. písm. b).

ČD napadají kapitolu 1.4.3 Přezkumná procedura Změny Prohlášení 2017. Namítají, že jestliže odstavec 5 přechodných ustanovení zákona č. 319/2016 Sb. stanoví, že pro přiděl

kapacity na rok 2017 se použijí ustanovení § 34b až § 34f a § 40 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném do 31. 3. 2017, nelze ustanovení § 34c tohoto zákona nahrazovat § 33 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění po účinném od 1. dubna 2017.

SŽDC uvádí, že první odstavec kapitoly 1.4.3 je plně v souladu s ustanovením § 33 zákona o dráhách. Odvolání ČD na ustanovení odstavce 5 článku II. zákona č. 319/2017 Sb. je neopodstatněné, neboť ustanovení odstavce 5 článku II. zákona č. 319/2017 Sb. (správné označení je č. 319/2016 Sb.) se vztahuje na přidělování kapacity dráhy a nikoliv na proces tvorby a zveřejňování prohlášení o dráze. SŽDC upozorňuje na vnitřní rozpor uvnitř podání ČD, kdy v témže podání na jednu stranu napadá rozpor Změny Prohlášení 2017 s ustanovením § 33 zákona o dráhách, a na druhou stranu proklamuje povinnost aplikovat na Změny Prohlášení 2017 ustanovení § 34c zákona o dráhách ve znění účinném do 31. 3. 2017. Toto jen dokládá, že podání ČD není vedeno snahou o zajištění rovnoprávného přístupu k žadatelům o kapacitu a souladnosti prohlášení o dráze se zákonem o dráhách, ale spíše snahou šikanovat přidělce SŽDC.

ÚPDI uvádí, že ustanovení § 34c zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017 stanovuje podmínky zpracovávání, zveřejňování prohlášení o dráze a jeho obsah, a kromě toho i pravidla pro přidělování kapacity dráhy. Přechodná ustanovení uvedená v odstavci 5 článku II. zákona č. 319/2016 Sb. řeší právní úpravu použitelnou v roce 2017 pouze pro přidělování kapacity dráhy, pro způsob zveřejňování prohlášení o dráze a poskytování služeb žádné přechodné období stanoveno není. Z toho lze dovodit, že prohlášení o dráze, které musí mimo jiné obsahovat podmínky poskytování služeb, musí být zpracováno podle ustanovení § 33 zákona o dráhách. Pouze jeho části, týkající se přidělování kapacity dráhy (nikoliv přezkumu tohoto přidělu ÚPDI), musejí být v souladu s § 34b až § 34f a § 40 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném do 31. března 2017.

Kapitola 1.4.3 Změny Prohlášení 2017 je v souladu s § 33 zákona o dráhách, který se pro předmět jejího obsahu v roce 2017 použije. ÚPDI tedy neshledal rozpor kapitoly 1.4.3 se zákonem o dráhách.

K vyjádření SŽDC ohledně rozporů uvnitř podání ČD ÚPDI konstatuje, že není vázán právní kvalifikací, příp. právními názory žadatele. Tvrzení ČD obsažená v žádosti neměla vliv na její srozumitelnost a přezkoumatelnost.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A., části I. písm. c).

ČD napadají kapitolu 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018. ČD namítají, že pokud SŽDC provozuje el. předtápěcí stojany, měly by být v prohlášení o dráze rovněž uvedeny, viz ustanovení § 3 odst. 4 písm. h) vyhlášky č. 76/2017 Sb.

SŽDC uvádí, že si není jista, která část kapitoly Prohlášení 2017 duben a Prohlášení 2018 duben je v rozporu se zákonem o dráhách. SŽDC na uvedené dráze předtápěcí stojany neprovozuje, ani nikde neuvádí. SŽDC považuje podání ČD za úsměvné, navíc z něj vyzařuje snaha šikanovat přidělce SŽDC. SŽDC současně poukazuje na to, že prohlášení o dráze provozovatele dráhy ČD též neobsahuje informace o elektrických předtápěcích stojanech.

K uvedenému ÚPDI uvádí, že prověřil veřejnou část internetových stránek portálu provozování dráhy <http://provoz.szdc.cz/Portal/>, kde je uveden mimo jiné seznam předtápěcích stojanů jako zařízení služeb. Podle portálu se v žst. Mošnov, Ostr. Airport shodně s vyjádřením SŽDC předtápěcí stojany nenacházejí. Z tohoto důvodu ani nemusí být v souladu s § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách uvedeny v prohlášení o dráze informace o (ne)poskytování takového

zařízení služeb, jelikož zákon o dráhách ani nevyžaduje poskytnout informaci, že se takovéto služby neposkytují. ÚPDI dále konstatuje, že prověření souladu prohlášení o dráze ČD není předmětem tohoto správního řízení.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A. části I., písm. d) a části II., písm. b).

ČD v souvislosti s napadením kapitol 6.1.4 a 6.1.5 napadají též související kapitoly 5.4 doplňkové služby a 5.5 Pomocné služby Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018. V kapitole 5.4 je pouze uveden nový nadpis doplňkové služby a v kapitole 5.5 je pouze uveden výčet pomocných služeb tak, jak je uveden v § 23g odst. 2 a odst. 3 zákona o dráhách. ÚPDI neshledal rozpor těchto kapitol se zákonem o dráhách.

Proto ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A., části I. písm. e) a části II., písm. c).

ČD napadají, že Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 neobsahují kapitolu Zajištění prodeje jízdních dokladů, obdobně jako je tomu v kapitole 5.5.4 u ostatních prohlášení o dráze. SŽDC dle prohlášení o dráze prodej jízdních dokladů nezajišťuje, ale takové zajišťování nevyklučuje. Prodej jízdních dokladů je dle kapitoly 5.5 ve výčtu pomocných služeb. Pokud se tedy SŽDC rozhodne tyto služby poskytovat, pak údaje o stejných podmínkách i stejné ceně jako v prohlášeních o dráze celostátní a regionální musí obsahovat i prohlášení o dráze regionální Sedlnice - Mošnov, Ostrava Airport pro JŘ 2017 i 2018, jelikož se jedná o tutéž službu téhož poskytovatele, tj. provozovatele. To, že vlastník dráhy je odlišný od SŽDC není rozhodné. Poskytování pomocných a doplňkových služeb nastává účinností zákona č. 319/2016 Sb., bez přechodných ustanovení.

SŽDC na základě výzvy sdělila, že v žst. Mošnov, Ostrava Airport prodej jízdních dokladů neprovádí, a ani takovouto službu na této dráze nenabízí. Pokud dle SŽDC provozovatel služby některou službu na jedné dráze poskytuje, nemusí ji nutně poskytovat na všech dráhách. Dle SŽDC Prohlášení o dráze regionální Sedlnice - Mošnov, Ostrava Airport jsou samostatná prohlášení o dráze platná pouze a jen pro tuto dráhu. Prohlášení o dráze celostátní a dráhách regionálních platí jen pro dráhu celostátní a dráhy regionální ve vlastnictví České republiky, nikoliv tedy na regionální dráze Sedlnice - Mošnov, Ostrava Airport. Zákon o dráhách nikde neukládá povinnost přidělcí zpracovat pouze jedno jediné prohlášení o dráze pro všechny dráhy, na kterých je přidělcem. SŽDC má za to, že zákon o dráhách neporušila, jelikož službu na uvedené dráze sama neposkytuje a ani žádný jiný provozovatel zařízení služeb jí o takovémto provozování služeb neinformoval.

K problematice uvedené informace o poskytování služby prodeje jízdních dokladů ÚPDI uvádí, že podle § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách v prohlášení o dráze se uvádějí podmínky poskytování služeb dostupných z dráhy. Tím je myšleno z dráhy, na kterou se příslušné prohlášení vztahuje, nikoliv jiných drah stejného přidělce nebo provozovatele. Vzhledem k tomu, že SŽDC takovouto službu neposkytuje a ani nedostala informaci, že by takovouto službu poskytoval jiný provozovatel služeb, nevzniká zde povinnost takovouto informaci uvádět. V rámci správního řízení nelze předjímat, zda některé služby bude SŽDC v budoucnu provozovat. ÚPDI tedy neshledal rozpor Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 se zákonem o dráhách spočívající v absenci informace o poskytování služby prodej jízdních dokladů.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A., části I., písm. f) a části II., písm. d).

ČD napadají dodržení ustanovení zákona o dráhách při zveřejnění Změny č. 2 Prohlášení o dráze 2017 a to s ohledem na čl. II zákona č. 319/2016 Sb. odst. 5 přechodná ustanovení, jenž stanoví, že na přidělování kapacity v roce 2017 se použijí ustanovení § 34b až § 34f a § 40 zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017, a ustanovení § 34e až § 34f zákona o dráhách ve znění účinném od 1. dubna 2017. Podle ustanovení § 34c zákona o dráhách účinném do 31. 3. 2017 zveřejňoval přidělece prohlášení o dráze v Převpravním a tarifním věstníku, zatímco ustanovení § 33 odst. 1 zákona o dráhách od 1. dubna 2017 umožňuje prohlášení o dráze zveřejnit na webu. Změny prohlášení o dráze pro přípravu a pro jízdní řád 2017 tak nebyly publikovány v souladu se zněním zákona o dráhách účinným do 31. března 2017, který se na ně dle tohoto zákona vztahuje.

SŽDC se se závěry ČD neztotožňuje, jelikož citovaný bod 5 jednoznačně uvádí, že „*na přidělování kapacity v kalendářním roce, ve kterém nabude účinnosti tento zákon, se použijí § ustanovení 34b až § 34f a § 40 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona*“. Dle SŽDC publikace prohlášení o dráze (tedy jeho zveřejnění) však není přidělováním kapacity. Přechodná ustanovení zákona č. 319/2016 Sb. nestanoví, jakým způsobem má SŽDC postupovat, zveřejňuje-li změnu prohlášení o dráze. Termín přidělování v ustanovení § 33 zákona o dráhách není užit, forma publikace prohlášení o dráze nebyla jednoznačně určitelná. SŽDC je přesvědčena, že pokud by aplikovala režim dle zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017, ČD by napadly postup SŽDC v opačném gardu. Dle SŽDC se postup dle bodu 5 čl. II zákona č. 319/2016 Sb. vztahuje k vlastnímu procesu přidělování kapacity v užším smyslu.

ÚPDI konstatuje, že podle § 34e zákona o dráhách je oprávněn posuzovat, zda některá z částí zveřejněného prohlášení o dráze není v rozporu se zákonem o dráhách, neposuzuje však jednání přidělece spočívající ve zveřejnění prohlášení o dráze.

Proto ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A., části I., písm. g).

ÚPDI čistě pro informaci dodává, že proces zveřejňování prohlášení o dráze a jeho změn nelze považovat za přidělování kapacity a přechodná ustanovení zákona č. 319/2016 Sb. problematiku zveřejňování prohlášení o dráze neřeší. Proto se pro zveřejňování prohlášení o dráze použije § 33 zákona o dráhách ode dne jeho účinnosti.

ČD namítají, že ustanovení kapitoly 4.4.2 Prohlášení 2017 duben Prohlášení 2018 duben je v rozporu s § 34f zákona o dráhách co se týče lhůt, orgánu a postupu při sporu o přiděl kapacity.

SŽDC se odkazuje na argumentaci, kterou předložila v rámci předchozího. Dle SŽDC přezkum nyní není možný a to existencí zákonné překážky pro postup ÚPDI. ČD postupují v rozporu s § 34e odst. 1 poslední věta zákona o dráhách, jelikož uvedené ustanovení nedoznalo změn a není možné jej nyní napadnout. Navíc, ve vztahu k textu Prohlášení o dráze 2017, je argumentace zřejmě bezpředmětná, neopodstatněná.

Podle zákona č. 319/2016 Sb., části první, článku II. bodu 5 se na proces vyřešení sporů ohledně přidělování kapacity v roce 2017 správním orgánem na návrh žadatele použijí ustanovení § 34e až § 34f zákona o dráhách ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Z uvedeného vyplývá, že ustanovení § 34f zákona o dráhách se použije pro posouzení zákonnosti přidělování kapacity s účinností od 1. dubna 2017. Podle zákona č. 319/2016 Sb., části první, článku II. bodu 5 se na přidělování kapacity v roce 2017 použije § 34e zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017. Řešení nesouhlasu žadatele s návrhem přidělením kapacity, je činnost, kterou provádí přidělece, a která končí definitivním přidělením nebo nepřidělením kapacity. Tato činnost je tedy bezpochyby je součástí procesu přidělování kapacity, proto přidělece postupuje podle § 34e odst. 4 zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017.

Znění 1. odstavce kapitoly 4.4.2 Prohlášení 2017 duben a Prohlášení 2018 duben jsou v souladu s ustanovením § 34e odst. 4 zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017, znění 2. a 3. odstavce kapitoly 4.4.2 Prohlášení 2017 duben a Prohlášení 2018 duben jsou též v souladu s ustanovením §34f zákona o dráhách, přičemž citovaná ustanovení se při procesu přidělování kapacity v roce 2017 použijí. ÚPDI tedy neshledal rozpor kapitoly 4.4.2 se zákonem o dráhách.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A., části III., písm. a) a části IV. písm. a).

ČD namítají, že Prohlášení 2018 duben neobsahuje pravidla mimosoudního řešení sporů dle ustanovení § 33 odst. 3 písm. i) zákona o dráhách. Dle názoru ČD nikdo nemůže být soudcem ve vlastní věci (*nemo iudex in causa sua*), a tudíž nelze mimosoudní řešení koncipovat jen jako další kolo jednání mezi dopravci a přidělcem, nýbrž musí být za účasti třetí osoby coby nezávislého arbitra.

SŽDC má za to, že obsah napadení nebyl dotčen Změnou Prohlášení 2017 ani Změnou Prohlášení 2018 a podání ČD je v rozporu s ustanovením § 34e odst. 1 zákona o dráhách. Dle SŽDC jsou pak tvrzení ČD zcela zcestná. SŽDC upozorňuje, že ČD argumentují starou římskoprávní soudní zásadou, nezakotvenou do zákona o dráhách, navíc v mimosoudním řízení. Dle SŽDC byl údajně předložen autorský výklad Ministerstva dopravy k naznačené věci, které údajně uvedlo, že v případě mimosoudního přezkumu se nepochybně nejedná o obligatorní přezkum nezávislým arbitrem. Navíc proces ani není možný, neb právní úpravou je garantována možnost soudního přezkumu - zde by tak, dle ČD, existovala obligatorní arbitráž, jejíž výsledky by pak následně mohly být přezkoumávány ještě soudem. Naznačená konstrukce ČD je víc než absurdní, nemající oporu v zákoně o dráhách. Dle SŽDC informace, že Prohlášení 2018 duben neobsahuje náležitosti dle ustanovení § 33 odst. 3, písmeno i) zákona o dráhách, je navíc nepravdivá a lživě osočující.

Podle ustanovení § 33 odst. 3 písm. i) zákona o dráhách musí být součástí prohlášení o dráze postup a zásady přidělce při mimosoudním řešení sporů při přidělu kapacity. Znění čl. II. odst. 5 zákona č. 319/2016 Sb., stanoví, že se na přidělování kapacity v roce 2017 použijí ustanovení § 34b až § 34f a § 40 zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017 a ustanovení § 34e až § 34f zákona o dráhách ve znění účinném od 1. dubna 2017. Mimosoudní řešení sporů mezi žadatelem o přidělení kapacity a přidělcem je bezesporu součástí procesu přidělování kapacity. Z tohoto důvodu uvedení postupu a zásad mimosoudních řešení sporů do Prohlášení 2018 duben bude povinné až ode dne, kdy se takovéto postupy povinné uplatní, tedy od 1. ledna 2018.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl ÚPDI tak, jak je uvedeno ve výroku A. části IV. písm. b).

Část odůvodnění vztahující se k výroku pod písm. B výrokové části rozhodnutí:

ČD napadají rozpor kapitoly 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 se zákonem o dráhách v tom, že Drážní inspekce není drážním správním úřadem, byť vykonává státní správu ve věcech drah. Text by tedy měl dle ČD znít takto: „*Státní správu ve věcech drah vykonávají Úřad..., Drážní inspekce a drážní správní úřady, kterými jsou ...Ministerstvo dopravy a Drážní úřad.*”

SŽDC konstatuje, že ČD napadá spíše terminologické označení správních úřadů, kdy SŽDC v textu Prohlášení o dráze 2017 a 2018 označuje i Drážní inspekci za drážní správní úřad, když zákon o dráhách věc nově terminologicky pojímá odlišně. Dle SŽDC ČD sice zřejmě správně reflektovaly změnu zákona o dráhách, nicméně nelze označit text užitý SŽDC za nepravdivý. Drážní inspekce je nepochybně správním úřadem, jde o správní úřad sui generis, a je též zcela zřejmé, že působí v oblasti drah. Drážní inspekce tedy spadá pod okruh drážních správních úřadů v širším smyslu, tedy nikoli jen v úzkém smyslu zákona o dráhách. Vzhledem k tomu, že v první větě kapitoly 1.1.1 není uvedeno, že jde o drážní správní úřady ve smyslu zákona o dráhách, je námitka ČD marginální a neopodstatněná a k porušení zákona o dráhách nepochybně nedošlo.

ÚPDI konstatuje, že podle ustanovení § 54 zákona o dráhách státní správu vykonávají drážní správní úřady, kterými jsou Ministerstvo dopravy a Drážní úřad. Působnost drážních správních úřadů vykonávají v rozsahu stanoveném tímto zákonem též obce v přenesené působnosti. Znění ustanovení § 54 zákona o dráhách explicitně stanoví, že státní správu vykonávají rovněž Drážní inspekce a ÚPDI, tyto úřady však vyčleňuje z kategorie drážních správních úřadů. Pojem drážní správní úřad je v zákoně o dráhách opakovaně běžně používán. Pokud tedy SŽDC zahrнула Drážní inspekci do kategorie drážních správních úřadů, uvedla žadatele v omyl. ÚPDI nesouhlasí s názorem SŽDC, že Drážní inspekce tedy spadá pod okruh drážních správních úřadů v širším smyslu. Prohlášení o dráze je dokument zpracovaný na základě ustanovení § 33 zákona o dráhách a zavedením vlastní terminologie v rozporu s pojmy definovanými v zákoně o dráhách je zavádějící. Současně ÚPDI konstatuje, že tato terminologie byla stejná i v zákoně o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017, a změnou nebyla ovlivněna, jak se mylně SŽDC domnívá.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B., části I., písm. a) a části II. písm. a).

ČD dále napadají kapitolu 2.2.1 Požadavky na žadatele o kapacitu dráhy Změny Prohlášení 2017. Jestliže odstavec 5 přechodných ustanovení zákona č. 319/2016 Sb. stanoví, že pro přiděl kapacity na r. 2017 se použijí ustanovení § 34b až § 34f a § 40 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném do 31. března 2017, nelze ustanovení § 34d tohoto zákona nahrazovat ustanovením § 34 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění po účinném od 1. dubna 2017.

Argumentace SŽDC je totožná jako u kapitoly 1.4.3 s tím, že je nutno vnímat zpoždění ČR s transpozicí Směrnice 2012/34/EU. SŽDC tak dílem chrání též zájmy České republiky a nepovažuje to za rozporné se zákonem o dráhách. Navíc je třeba vnímat i ostatní legislativu platnou v České republice, jako je například Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 ze dne 22. září 2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu, které do českého právního řádu zavedl pojem žadatele bez licence dlouho před účinností zákona č. 319/2016 Sb.

ÚPDI rozhodl s ohledem na čl. II. Přechodná ustanovení odst. 5 zákona č. 319/2016 Sb., jenž stanoví, že na přidělování kapacity v roce 2017 se použijí ustanovení § 34b až § 34f a § 40 zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017. Na přidělování kapacity se tedy použije ustanovení § 34d zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017.

V souladu s ústavně právní zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí mimo jiné reflektovanou v ustanovení § 10 správního řádu je tedy nutné konstatovat, že pravomoc rozhodovat o ohrožení hospodářské vyváženosti a o převažujícím účelu přeshraniční drážní dopravy je svěřena ÚPDI ustanovením § 34d zákona o dráhách. S ohledem na skutečnost, že rozhodování o ohrožení hospodářské vyváženosti a o převažujícím účelu přeshraniční drážní dopravy jsou procesy, které mají předcházet procesu přidělování kapacity a jsou s ním

neoddělitelně spjatý, se ustanovení § 34d zákona o dráhách na proces přidělení kapacity dráhy v roce 2017 nepoužije, neboť je vyloučeno přechodným ustanovením obsaženým v odst. 5 čl. II zákona č. 319/2016 Sb. Uvedené tedy znamená, že zákonodárce vyloučil v roce 2017 rozhodování o hospodářské vyváženosti a o převažujícím účelu přeshraniční drážní dopravy z kompetence jak ÚPDI, tak Drážního úřadu (krom řízení o převažujícím účelu přeshraniční drážní dopravy zahájených do 31. 3. 2017) a žádný jiný orgán k těmto rozhodováním kompetentní být nemůže.

Znění textu kapitoly 2.2.1 „Osoba, která není usazená na území České republiky a hodlá podat žádost o přidělení kapacity dráhy pro účely provozování přeshraniční osobní drážní dopravy, písemně oznámí tuto skutečnost Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře nejpozději 2 měsíce před podáním řádné žádosti o přidělení kapacity dráhy do ročního jízdního řádu“ je v rozporu s § 34d odst. 3 zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017, který ukládá povinnost sdělit výše zmíněné skutečnosti přidělcí, provozovateli dráhy, pokud není přidělcem, a drážnímu správnímu úřadu. Neukládá je tedy sdělit ÚPDI, jak je v kapitole nesprávně uvedeno. To samozřejmě platí pouze v době vydávání tohoto rozhodnutí však nejpozději do 31. prosince 2017, právě s ohledem na výše uvedená přechodná ustanovení.

Dále znění textu kapitoly 2.2.1 „Osoba, která hodlá podat žádost o přidělení kapacity dráhy pro účely provozování osobní drážní dopravy bez smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících, oznámí tuto skutečnost nejpozději 2 měsíce před podáním žádosti Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře“, sice není v rozporu s ustanovení § 34d zákona o dráhách, toto ustanovení, ale nelze na základě výše uvedených přechodných ustanovení v roce 2017 použít, jak bylo zdůvodněno výše.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 869/2014 ze dne 11. srpna 2017 (dále jen „prováděcí nařízení Komise“) stanovuje v článku 3 odst. 1 povinnost žadatele o kapacitu oznámit záměr provozovat novou službu v mezinárodní osobní dopravě dotčeným regulačním subjektům předtím, než o kapacitu požádá. Dotčenými regulačními subjekty jsou v tomto případě subjekty kompetentní provádět test hlavního účelu a test hospodářské vyváženosti podle prováděcího nařízení Komise v jednotlivých členských státech. V České republice není k provádění výše uvedených testů ve správních řízeních, která by započala po 31. března 2017, kompetentní v roce 2017 žádný správní orgán, a tedy nelze ani ukládat povinnost oznamovat záměr provozovat novou službu v mezinárodní osobní dopravě na základě prováděcího nařízení Komise nad rámec povinnosti uložené v § 34d odst. 3 zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017.

Výše uvedený text kapitoly 2.2.1 je tedy v době vydávání tohoto rozhodnutí však, nejdéle pro rok 2017, v rozporu se zákonem o dráhách. Proto ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B., části I., písm. b).

ČD napadají kapitolu 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018. ČD namítají, že z čl. 31 odst. 2 směrnice EP a Rady 2016/798 o bezpečnosti železnic plyne, že pro dopravce, kterým musí být vydáno osvědčení mezi 15. červnem 2016 a 16. červnem 2019, se vydá osvědčení dle směrnice 2004/49/ES a pozbude platnosti dnem v něm stanoveným. Pokud tedy některý členský stát transponuje směrnici EP a Rady 2016/798, Komise vydá prováděcí předpisy dle čl. 10 odst. 10 směrnice EP a Rady 2016/798 a Agentura začne vydávat jednotné osvědčení, nelze dopravci bránit v přístupu k síti proto, že jeho osvědčení vydala Agentura a nikoliv Drážní úřad.

SŽDC k uvedenému předkládá, že se ČD odkazují pouze na ustanovení směrnic EU. Ustanovení § 24a odst. 1 písm. a) bod 1. zákona o dráhách řeší problematiku usazení provozovatele drážní dopravy a nikoli bezpečnostní certifikát, který je řešen v rámci bodu 2.2.4 prohlášení o dráze. Dle SŽDC ČD nesplnily zákonný požadavek dle ustanovení § 34e odst. 2

zákona o dráhách v tom, že „Návrh musí obsahovat údaje o tom, která část prohlášení o dráze je v rozporu s tímto zákonem, v čem je tento rozpor spatřován, a označení důkazů potřebných k jeho prokázání.“ Dle SŽDC není napadená část prohlášení o dráze v rozporu se jmenovaným ustanovením zákona o dráhách, proto SŽDC požaduje doplnění žádosti ze strany ČD. SŽDC dále předkládá, že směrnice EU není nadána přímým účinkem a ve vztahu k SŽDC se jejího textu nelze platně dovolat, což je dáno judikaturou. SŽDC se dále cítí dotčena tím, že si ČD dovolily předložit návrh textu prohlášení, a považuje takovýto počín za protiprávní ve vztahu k ustanovení § 33 a 34e odst. 3 zákona o dráhách. Navíc dle SŽDC je návrh ČD v rozporu s ustanovením § 24a zákona o dráhách.

Lhůta pro provedení Směrnice Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2016/798 o bezpečnosti železnic uplyne dnem 16. června 2019. K dnešnímu dni, stejně jako v době platnosti změn obou prohlášení, nedošlo k marnému uplynutí této lhůty. Dle § 34h zákona o dráhách nelze uznat osvědčení dopravce vydané Evropskou agenturou pro železnice. Pokud by se skutečně vyskytl případ, kdy by bylo nutno osvědčení v rozporu s ustanovením § 34h zákona o dráhách uznat, vyžadovalo by to zvláštního posouzení přímého účinku směrnic a ve své době účinných přímo použitelných předpisů EU. Takovýto případ nelze dopředu zahrnovat do prohlášení o dráze, stejně jako nelze prohlášení posuzovat podle budoucích změn právních předpisů, které pro nastolení souladu s předpisy EU bude nutno provést. Řešení, navrhované ČD, je v rozporu s ustanovením § 34h zákona o dráhách, dle kterého zatím nelze uznávat osvědčení dopravce vydané Evropskou agenturou pro železnice. Podle ustanovení § 34h odst. 5 zákona o dráhách dopravce, který je držitelem osvědčení dopravce uděleného úřadem jiného členského státu, prokazuje drážnímu správnímu úřadu splnění podmínek pro udělení osvědčení dopravce uvedených v ustanovení § 34h odstavci 3 písm. b) až d) zákona o dráhách. Drážní správní úřad v tomto případě dopravci vydá pouze část osvědčení dopravce uvedenou v ustanovení § 34h odstavci 4 písm. b) zákona o dráhách. Podle kapitoly 2.2.4 vydává osvědčení dopravce Drážní úřad, varianta vydání části osvědčení dopravce podle § 34h odstavce 4 písm. a) zákona o dráhách úřadem jiného členského státu zde není zmíněna, přestože jí zákon o dráhách dovoluje. ÚPDI tedy shledal rozpor s ustanovením § 34h odst. 5 zákona o dráhách v tom, že znění kapitoly neumožňuje uznat část osvědčení dopravce uvedené pod písmenem a) vydané úřadem jiného členského státu. Podle ustanovení § 33 odst. 1 zákona o dráhách přídělce alespoň 30 dnů přede dnem zveřejnění prohlášení o dráze umožní osobám, které o to mají zájem, aby se vyjádřily k jeho obsahu. Jelikož tato možnost vzhledem k účinnosti novely zákona o dráhách a vzhledem potřebě vydat změny ke dni účinnosti novely dána být nemusela, neshledal ÚPDI za protiprávní, aby kterýkoliv z žadatelů navrhl znění prohlášení. Takovýto návrh není nikterak závazný ani pro přídělce ani pro ÚPDI.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B), části I., písm. c) a části II., písm. b).

ČD napadají kapitolu 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e) Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018. ČD namítají, že audiovizuální informace cestujícím se poskytují pomocí zařízení, které lze začlenit pod ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb., o obsahu a rozsahu služeb poskytovaných dopravci provozovatelem dráhy a provozovatelem zařízení služeb (dále jen „vyhláška č. 76/2017 Sb.“), resp. začlenit pod odstavce 2 písm. a) Přílohy II. směrnice 2012/34/EU. Nejedná se tedy o součást minimálního přístupového balíčku ve smyslu ustanovení § 2 uvedené vyhlášky, resp. odstavce 1 Přílohy II. uvedené směrnice. Předmětná úprava by tedy měla být zařazena v kapitole 5.3.

SŽDC namítá, že ČD napadají kapitolu 5.2 písm. e) obou prohlášení o dráze, nevedly však konkrétně, se kterým ustanovením je v rozporu. SŽDC požaduje doplnění, aby se k věci mohla

vyjádřit. ČD dle názoru SŽDC evidentně nezohlednily text přílohy vyhlášky č. 76/2017 Sb., bod 7 ve znění: „*sdělovacího zařízení pro přenos informací obsahujícího přenosové cesty, zařízení koncová, spojovací, přenosová, zapojená do samostatných okruhů nebo telefonní, dálkopisné, datové a rádiové sítě, zařízení rozhlasová a dále zařízení hodinová, informační, průmyslové televize a požární signalizace*“. SŽDC upozorňuje, že se ČD odkazují na ustanovení § 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb. a používají termín „minimální přístupový balíček“, zatímco vyhláška č. 76/2017 Sb. definuje pouze minimální rozsah služeb. SŽDC z podání dovozuje, že **ČD - dopravce - nechce mít tyto služby v rámci základního přístupového balíku, ale dožaduje se výslovně toho, aby za tyto služby platil zvlášť, co by za zařízení služeb**. Uvedené sice dle SŽDC není zcela v zájmu dopravců a nepochybně to přinese vyšší ekonomický zisk SŽDC, a to k tíži dopravců. SŽDC je sice přesvědčena, že nepochybila, nicméně případnou změnu ještě zváží. SŽDC je přesvědčena, že předmětné ustanovení není v rozporu se zákonem o dráhách, a proto je tato námitka zcela bezpředmětná.

Poskytování audiovizuálních informací cestujícím (v prostoru železniční stanice) je dle názoru ÚPDI bezpochyby provozování zařízení služeb „informační systémy pro cestující o příjezdu a odjezdu vlaků, výlukách, službách dopravců a dalších dopravních spojení v rámci integrovaných dopravních systémů“. Takovéto zařízení služeb je podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb. provozní součástí železniční stanice. Podle ustanovení § 2 odst. 9 zákona o dráhách je železniční stanice zařízením služeb. Takovéto zařízení provozuje dle ustanovení § 23d odst. 1 zákona o dráhách provozovatel zařízení služeb jako služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy. Použití takového zařízení naopak není poskytnutí služby dle ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) zákona o dráhách, které poskytuje provozovatel dráhy v rámci využití přidělené kapacity a jejíž minimální rozsah a obsah stanoví ustanovení § 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb. Podle kapitoly 5.3.1 Změny prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 provozovatel zařízení služeb poskytuje dopravcům prostřednictvím tohoto zařízení služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy nediskriminačním způsobem za cenu sjednanou podle cenových předpisů. Taxativní výčet služeb je uveden v kapitole 5.3, kde jsou zařazeny i provozní součásti železničních stanic ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 písmeno a) vyhlášky č. 76/2017 Sb. Poskytování audiovizuálních informací cestujícím prostřednictvím „informačních systémů pro cestující“, tedy prostřednictvím zařízení služeb jako provozní součástí železniční stanice je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 1 a v rozporu s ustanovením § 23 odst. 1 písm. a) zákona o dráhách zařazeno do kapitoly 5.2 jako služba související s použitím dráhy a provozem drážního vozidla, přestože jde o službu bezprostředně související s provozováním drážní dopravy.

ÚPDI se ztotožňuje s tvrzením ČD, že tyto služby se začleňují pod odstavec 2 písm. a) Přílohy II. směrnice 2012/34/EU a že se tedy nejedná tedy o součást minimálního přístupového balíčku ve smyslu odstavce 1 Přílohy II směrnice 2012/34/EU. Dle názoru ÚPDI ČD uvedly, že v dotčeném prohlášení vidí rozpor s ustanovením § 2 respektive ustanovením § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb., kterými se provádějí ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 23d odst. 1 zákona o dráhách. Rozpor s příslušným zněním vyhlášky je ve své podstatě rozporem i s příslušným ustanovením zákona, jak bylo zdůvodněno výše. Z podání ČD bylo jednoznačně patrné, v čem spatřuje rozpor s prováděcí vyhláškou, tedy i se zákonem, který tato vyhláška provádí. Z vyjádření SŽDC též vyplývá, že meritum námítky ČD bezpochyby jednoznačně porozuměla. ÚPDI tedy i s ohledem na § 3 správního řádu již další vysvětlení od ČD nepožadoval. ÚPDI nesouhlasí s tvrzením SŽDC, že je třeba zohlednit text přílohy vyhlášky č. 76/2017 Sb., bod 7 ve znění: „*sdělovacího zařízení pro přenos informací obsahujícího přenosové cesty, zařízení koncová, spojovací, přenosová, zapojená do samostatných okruhů nebo telefonní, dálkopisné, datové a rádiové sítě, zařízení rozhlasová a dále zařízení hodinová, informační, průmyslové televize a požární signalizace*“. Uvedený bod je nesporně výčtem

sdělovacích zařízení provozovatele dráhy, které je dopravce oprávněn použít za účelem komunikace a výměny informací mezi dopravcem a provozovatelem dráhy. Účelem těchto zařízení, která jsou součástí dráhy, je zajistit provozování drážní dopravy. Tato zařízení nepoužívá provozovatel služeb k poskytování audiovizuálních informací cestujícím na základě požadavku dopravce. Účelem těchto zařízení není poskytování služeb bezprostředně souvisejících s provozováním drážní dopravy. ÚPDI připouští, že v některých stanicích může fyzicky jedno zařízení plnit obě funkce. ÚPDI nevidí závalu v tom, že se ČD odkazují na vyhlášku č. 76/2017 Sb., a používají termín minimální balíček. ČD se odkazují jak na směrnici 2012/34/EU, tak na národní legislativu. Poukazují přitom na rozpor prohlášení o dráze pro názornost jak s předpisy národními, tak s předpisy EU. Ve věci tvrzení SŽDC, že tyto služby nebudou v rámci základního přístupového balíku, ale budou se platit jako zařízení služeb zvlášť, a že to přinese k tíži dopravců vyšší zisk pro SŽDC, ÚPDI upozorňuje, že ceny za obě služby jsou věcně regulovány. Jelikož tedy dojde ke snížení nákladů základního přístupového balíku, jak sama SŽDC uvádí, bude SŽDC povinna ceny úměrně upravit a uvést do souladu se zákonem č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“) a do souladu s příslušným cenovým rozhodnutím, vydaným podle § 10 zákona o cenách [v době vydání tohoto rozhodnutí byl účinný Výměr MF č. 01/2017 ze dne 25. listopadu 2016, kterým se vydává seznam zboží s regulovanými cenami ve znění pozdějších změn (dále jen „účinný výměr MF“)].

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B, části I., písm. d) a části II., písm. c).

ČD dále namítají, že v rozporu s ustanovením § 23d odst. 2 písm. b) a c) zákona o dráhách neobsahují prohlášení o dráze v kapitolách 6.1.4. Doplnkové služby, 6.1.5. Pomocné služby a v souvislosti s nimi i kapitoly 5.4 Doplnkové služby a 5.5 Pomocné služby Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 podmínky poskytování pomocných a doplňkových služeb, ani cenu za traťový přístup k nim.

Dle SŽDC citované ustanovení § 23d odst. 2 písm. b) a c) zákona o dráhách nestanoví povinnost zveřejnit uvedené informace v prohlášení o dráze. Zákon o dráhách zde ukládá povinnost provozovateli zařízení služeb poskytnout přidělcí informace o ceně a podmínkách poskytovaných služeb a o ceně za užití vlečky sloužící k napojení zařízení služeb na jinou dráhu. SŽDC postupuje ve vztahu k těmto ustanovením prohlášení o dráze plně v souladu s ustanovením § 33 odst. 3 ve spojení s odst. 6 zákona o dráhách. Dle SŽDC v tomto případě práva žádného ze subjektů nejsou dotčena, dle SŽDC jde čistě o šikanózní zneužití práva ze strany ČD.

Obsahem námítky ČD je to, že v rozporu se zákonem o dráhách nejsou žadateli k dispozici ceny za použití zařízení služeb. ÚPDI souhlasí s vyjádřením SŽDC, že uváděné ustanovení § 23d odst. 2 písm. b) a c) zákona o dráhách nestanoví povinnost zveřejnit uvedené informace v prohlášení o dráze SŽDC, ale ukládá tuto povinnost provozovateli zařízení služeb. ÚPDI dále souhlasí s vyjádřením SŽDC, že může postupovat v souladu s ustanovením § 33 odst. 3 ve spojení s odst. 6 zákona o dráhách. Pokud však žadatel uvedl pouze nesprávné ustanovení zákona o dráhách, se kterým je příslušná kapitola v rozporu, není to samo o sobě ještě důvodem k zamítnutí žádosti.

Podle ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách je přidělcce povinen uvést do prohlášení o dráze „*podmínky poskytování služeb prostřednictvím zařízení služeb dostupných z určené dráhy, cenu za poskytnutí těchto služeb a cenu za užití vlečky sloužící k napojení zařízení služeb, podle údajů poskytnutých provozovatelem zařízení služeb nebo vlečky*“. Podle ustanovení § 33 odst. 6 zákona o dráhách lze údaje o službách nahradit odkazem na místo, kde se s nimi lze seznámit způsobem umožňujícím dálkový přístup. V kapitolách 6.1.4 a 6.1.5 je sice ve smyslu § 33 odst. 6 odkaz na internetové stránky portál provozování dráhy. ÚPDI prověřil veřejnou část

internetových stránek <http://provoz.szdc.cz/Portal/> s tím, že na veřejně přístupné části se ceny za využití doplňkových ani pomocných služeb nenachází. Kapitoly 6.1.4 a 6.1.5 jsou v rozporu s § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách, neboť ani v nich, ani na místě umožňujícím dálkový přístup, na které se odkazují, nejsou uvedeny ceny za využití doplňkových ani pomocných služeb, které provozuje SŽDC. Současně se v těchto kapitolách nenachází odkaz vedoucí na internetové stránky provozovatelů dráhy, případně provozovatelů služeb u zařízení služeb, které SŽDC neprovozuje.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B., části I., písm. e) a části II., písm. d).

ČD namítají, že Prohlášení 2018 duben neobsahuje pravidla mimosoudního řešení sporů dle ustanovení § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách. Dle názoru ČD nikdo nemůže být soudcem ve vlastní věci (*nemo iudex in causa sua*), nelze mimosoudní řešení koncipovat jen jako další kolo jednání mezi dopravci a přídělcem, nýbrž musí být za účasti třetí osoby coby nezávislého arbitra.

SŽDC má za to, že obsah napadení nebyl dotčen Změnou Prohlášení 2017 ani Změnou Prohlášení 2018 a podání ČD je v rozporu s ustanovením § 34e odst. 1 zákona o dráhách. Dle SŽDC jsou pak tvrzení ČD zcela zcestná. SŽDC upozorňuje, že ČD argumentují starou římskoprávní soudní zásadou, nezakotvenou do zákona o dráhách, navíc v mimosoudním řízení. Dle SŽDC byl údajně předložen autorský výklad Ministerstva dopravy k naznačené věci, které údajně uvedlo, že v případě mimosoudního přezkumu se nepochybně nejedná o obligatorní přezkum nezávislým arbitrem. Navíc proces ani není možný, neb právní úpravou je garantována možnost soudního přezkumu - zde by tak, dle ČD, existovala obligatorní arbitráž, jejíž výsledky by pak následně mohly být přezkoumávány ještě soudem. Naznačená konstrukce ČD je víc než absurdní, nemající oporu v zákoně o dráhách. Uvedení náležitostí dle ustanovení § 33 odst. 3, písmeno k) zákona o dráhách je vzhledem k obsahu kapitoly 6.4 bezpředmětné. SŽDC upozorňuje, že ČD napadají části prohlášení o dráze pro rozpor s ustanoveními, které samy ve svém prohlášení o dráze nerespektují.

Podle ustanovení § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách musí být součástí prohlášení o dráze „vzorový návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy a nevyužití přidělené kapacity dráhy..., včetně nestranného způsobu mimosoudního řešení sporů týkajících se narušení provozování drážní dopravy“. ÚPDI nezjistil, že by takovéto skutečnosti byly v Prohlášení duben 2018 uvedeny, což ostatně potvrzuje i SŽDC. SŽDC ve svém podání totiž výslovně uvádí, že „uvedení náležitosti dle ustanovení § 33 odst. 3, písmeno k) zákona o dráhách je vzhledem k obsahu kapitoly 6.4 bezpředmětné“. Tímto tvrzením SŽDC prohlašuje, že vzhledem k tomu, že v kapitole 6.4 s názvem Systém odměňování výkonu nejsou vůbec obsažena ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy, je tudíž bezpředmětné uvádět také nestranný způsob mimosoudního řešení sporů týkajících se narušení provozování drážní dopravy. S tímto tvrzením se ÚPDI nemůže ztotožnit.

Výše uvedené ustanovení § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách je v celém svém rozsahu, obligatorní součástí prohlášení o dráze a je kogentní povahy, tedy zákon nedovoluje jakoukoliv část tohoto ustanovení z prohlášení o dráze vypustit. Argumentace SŽDC, že absence vzorového návrhu ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy ospravedlňuje absenci nestranného způsobu mimosoudního řešení sporů, týkajících se narušení provozování drážní dopravy, není v souladu s výše citovaným kogentním ustanovením.

Podle článku 35 směrnice 2012/34/EU systémy zpoplatnění infrastruktury mají povzbuzovat železniční podniky a provozovatele infrastruktury k minimalizaci závad. V případě vypuštění ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy tato podmínka splněna není a tudíž výklad SŽDC není ani eurokonformní.

K námitce ČD týkající se formy řešení mimosoudních sporů ohledně narušování provozování drážní dopravy uvádí ÚPDI následující. Konkrétní formu mimosoudních řešení sporů týkajících se narušení provozování drážní dopravy sice zákon o dráhách nenařizuje, ale jeho doslovné znění jednoznačně stanovuje povinnost zavedení nestranného způsobu mimosoudního řešení sporů. ÚPDI tedy v tomto bodě souhlasí s argumentem ČD, že nelze mimosoudní řešení koncipovat jen jako další kolo jednání mezi dopravci a přidělcem, nýbrž musí být za účasti třetí osoby coby nezávislého zprostředkovatele. Není tím však myšlen rozhodce ve smyslu zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Zavedení obligatorního rozhodčího řízení ve smyslu citovaného zákona o rozhodčím řízení by bylo skutečně nad rámec zákonné úpravy. Účast třetí, na stranách sporu nezávislé osoby na způsobu mimosoudního řešení plyne jednoznačně z doslovné dikce zákona o dráhách požadující **nestranný způsob řešení**. Za tento způsob tedy nelze považovat další kolo bilaterálního jednání mezi stranami sporu.

ÚPDI nesouhlasí s názorem SŽDC, že podání ČD je v rozporu s ustanovením § 34e odst. 1 zákona o dráhách, jelikož obsah napadení nebyl dotčen Změnou prohlášení 2018. Odůvodnění je uvedeno v části týkající se zdůvodnění úvodního napadení tohoto správního řízení. Navíc rozpor zjištěný ÚPDI není rozpor se zákonem o dráhách účinným do 31. března 2017. Pokud by nebylo možné v tomto případě předmět napadení na základě návrhu žadatele přezkoumat, nebylo by možné zajistit odstranění rozporu s účinným zněním zákona o dráhách.

Problematika sankčních ujednání za nevyužití přidělené kapacity dráhy je upravena v Prohlášení 2018 duben v kapitole 6.4 a na obsah této kapitoly se také odkazuje SŽDC ve svém vyjádření.

Ustanovení čl. 35 nazvané Systém odměňování výkonu směrnice 2012/34/EU je transponováno mimo jiné v ustanovení § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách. Toto ustanovení problematiku sankčních ujednání za nevyužití přidělené kapacity dráhy spojuje s problematikou ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy z čehož je patrné, že tyto dva instituty logicky zapadají do totožné kapitoly. ÚPDI tedy dovodil, že výše uvedený absentující způsob mimosoudního řešení sporů by měl být logicky zařazen právě do kapitoly 6.4 Systém odměňování výkonu.

S ohledem na výše uvedené tedy ÚPDI konstatuje, že napadenou absenci způsobu mimosoudního řešení sporů, týkajících se narušení provozování drážní dopravy, shledává rozpornou se zákonem o dráhách, neboť absence kterékoliv z obligatorních částí předmětného ustanovení je v rozporu se zákonem o dráhách.

Proto rozhodl ÚPDI tak, jak je uvedeno ve výroku B. části IV. písm. a).

Pokud se jedná o délku jednotlivých lhůt, po jejímž uplynutí nelze použít ty části příslušných prohlášení o dráze, u nichž ÚPDI shledal rozpor se zákonem o dráhách, pak ÚPDI uvádí, že v případech, kdy lze uvést příslušná prohlášení o dráze do souladu se zákonem o dráhách prostým způsobem (prakticky úpravou textace bez požadavku časově a věcně náročných souvisejících jednání přidělce), stanovil lhůtu 30 dnů jako přiměřenou na předmět, rozsah, obsah změn.

ÚPDI dále uvádí, že podle § 34e odst. 3 zákona o dráhách přidělce část, která je v rozporu s tímto zákonem, nahradí částí novou, kterou zaznamená do prohlášení o dráze, a prohlášení o dráze opětovně zveřejní.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí má účastník řízení právo podat rozklad k předsedovi ÚPDI, Myslíkova 171/31, 110 00 Praha 1, ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

Ing. Irena Procházková
*vedoucí oddělení
personálně ekonomicko právního*

Rozhodnutí se doručuje také veřejnou vyhláškou, která bude vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce ÚPDI v listinné podobě a současně i způsobem umožňující dálkový přístup, přičemž takto se doručuje účastníkům řízení uvedených v ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu.

Vyvěšeno dne: 12. 10. 2017

Sejmuto dne: 27. 10. 2017

Rozdělovník:

Účastníci řízení, jimž je ve správním řízení doručováno jednotlivě:

- Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČ: 70994234, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1,
- České dráhy, a.s., IČ: 70994226, nábr. L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1,

Ostatní účastníkům řízení je doručováno veřejnou vyhláškou

Dotčený orgán:

- Drážní úřad, Wilsonova 300/8, 121 06 Praha 2